

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 50-1930)

Originalt emne

Embedsmænd, Kommunale

Embedsmænd, Kommunale/Embedsmænd i Almindelighed

Foreninger

Foreninger/Lægeforeninger

Forsørgelsesvæsen

Forsørgelsesvæsen/Forsørgelsesvæsenets Personale

Lønninger

Lønninger/Lønninger i Almindelighed

Lønninger/Pension

Regnskabsvæsen

Regnskabsvæsen/Revisionskontor, Personale

Rets- og Politivæsen

Rets- og Politivæsen/Politibetjentes Løn-, Pensions- og Tjenesteforhold

Rets- og Politivæsen/Ting- og Arresthusets Personale

Sygehuse

Sygehuse/Hospitalslæger

Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m

*Vedtægter, Reglementer, Regulativer, Instrukser, Statuter m.m/Regulativer,
Reglementer m. m.*

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 24. april 1930](#)
- 2) [Byrådsmødet den 24. april 1930](#)
- 3) [Byrådsmødet den 22. maj 1930](#)
- 4) [Byrådsmødet den 28. maj 1930](#)
- 5) [Byrådsmødet den 19. juni 1930](#)
- 6) [Byrådsmødet den 19. juni 1930](#)
- 7) [Byrådsmødet den 10. juli 1930](#)
- 8) [Byrådsmødet den 28. august 1930](#)
- 9) [Byrådsmødet den 28. august 1930](#)
- 10) [Byrådsmødet den 13. november 1930](#)
- 11) [Byrådsmødet den 23. marts 1931](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 24. april 1930 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Indstilling fra Lønudvalget vedrørende Retssagen mod Skibsfører Chr. Christensen.

Følgende Indstilling forelaa:

"I Anledning af hoslachte Skrivelse fra Overretssagfører Andr. Christensen indstiller Lønudvalget, at man i Overensstemmelse med Overretssagførerens Erklæring fastholder, at Spørgsmaalet vedrørende Pensionsordningen ikke kan bringes for Domstolen".

H. P. Christensen erindrede om, at en Del misfornøjede Tjenestemænd, særlig Embedsmænd og Ingeniører havde anlagt Sag mod Kommunen. Overretssagføreren gjorde i sin Skrivelse opmærksom paa, at der ikke i Lønudvalget var taget noget Forbehold, medens der i Pensionsreglementet fandtes en Bestemmelse om, at Strid herom ikke kan indankes for Domstolene. Udvalget havde i og for sig ikke noget imod, at Domstolene afgør Sagen, men man maatte jo overholde de vedtagne Bestemmelser og foreslog derfor at rette en Forespørgsel til Ministeriet om dette Forhold, hvilket Taleren vilde anbefale Byraadet at tiltræde.

Borgmesteren syntes, at Skrivelsen til Ministeriet maa affattes saaledes, at Byraadet

fastholder som sin Opfattelse, at Spørgsmaalet ikke kan indbringes for Domstolene, men iøvrigt henviser Sagen til Indenrigsministeriets Afgørelse.

Indstillingen vedtoges, saaledes at der rettes en Forespørgsel til Indenrigsministeriet om Sagen.

Uddrag fra byrådsmødet den 24. april 1930 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Skrivelse fra "Den alm. danske Lægeforening" om en Forhandling angaaende de kommunalt ansatte Lægers Lønforhold.

Lønudvalget indstiller at svare, at som Lønsagen med Kommunens Tjenestemænd ligger, kan man ikke optage en Forhandling med Lægeforeningen.

Tiltraadtes.

Uddrag fra byrådsmødet den 22. maj 1930 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Indenrigsministeriets Godkendelse af Ændringer i Lønregulativet som gældende indtil 1. April 1931.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. maj 1930 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Skrivelse fra Foreningen af Sygehuslæger i Provinsen om Ordning af Lønforholdene for de ved Aarhus kommunale Hospitaler ansatte Overlæger m. fl.

Borgmesteren bemærkede, at det var en ualmindelig skarp Skrivelse fra d. ' Hrr. Læger, men foreløbig maatte man vel tage den til Efterretning.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 19. juni 1930 - side 9

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Spørgsmaal om Tilbagebetaling af foretagne Lønreduktioner for Funktionærer under Forsørgelsesvæsenet.

Fra Lønudvalget forelaa følgende Indstilling: "Under Henvisning til Byraadets Beslutning af 20. Februar 1930 om, at Personale, som ikke er ansat under Lønregulativet, men lønnes efter dette, fra 1. April 1930 kommer ind under samme Regel som Tjenestemænd under Lønregulativet m. H. t. at 20 % af Lønnen er Dyrtidstillæg, foreslaas, at vedlagte Begæring fra Udvalget for Forsørgelsesvæsenet om Tilbagebetaling til forskellige Funktionærer under Forsørgelsesvæsenet sørgelsesvæsenet af Lønreduktioner anvises til Udbetaling".

H. P. Christensen anbefalede Indstillingen.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 19. juni 1930 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Indenrigsministeriets Approbation paa de af Byraadet vedtagne Ændringer til Pensionsreglementet.

Følgende Skrivelse forelaa:

"I Anledning af de i 1928 vedtagne, senest ved Skrivelse herfra af 19. f. M. som gældende indtil 31. Marts 1931 stadfæstede Ændringer i Lønregulativ for Aarhus Kommunes Embeds- og Bestillingsmænd har Byraadet i Skrivelse af

20. Marts d. A. anholdt om Stadfæstelse paa følgende Ændringer i det af Indenrigsministeriet under 10. Oktober 1921 stadfæstede Reglement for Pensionering af Aarhus Kommunes og Aarhus Havns Tjenestemænd, deres Enker m. m.

1. Pensionen beregnes efter den i Pensionsreglementets § 8 anførte Skala.

Pensionsindtægten udgør Gennemsnittet af den pensionsgivende Løn indenfor 30 Aars Pensionsalder, idet dog Aarene indtil 1. Oktober 1928 beregnes af den indtil denne Dato gældende Pensionsindtægt.

2. Pensionsbidraget erlægges fra 1. Oktober 1928 med 4 % af det nugældende Lønregulativs Grundlønninger plus Alderstillæg med 20 % Fradrag.

3. Enkepensionen beregnes som fastsat i Pensionsreglementets § 16, St. 2 b til 1/3 af Mandens Pensionsindtægt beregnet som under Punkt 1.

I denne Anledning skulde man tjenstlig melde, at den begærte Stadfæstelse herved meddeles som gældende for Tiden til 31. Marts 1931."

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 10. juli 1930 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Foreningen af Sygehuslæger i Provinsen fremsender Opsigelse for Kommunens Overlæger til Fratræden den 30. September 1930.

Borgmesteren foreslog at henvise Sagen til Lønudvalget.

Leonhard Hansen vilde foreslaa, at man samtidig henstiller til Lønudvalget at optage en Forhandling med Lægerne og ligeledes med alle de Organisationer, der skulde forhandles med, men som var henlagt til senere Behandling.

J. Chr. Møller henviste til, at Lægerne i Opsigelsen beklagede at maatte foretage dette Skridt, men de gav egentlig ikke nogen Begrundelse derfor. Byraadet kunde i Virkeligheden dele denne Beklagelse, for det var jo altid kedeligt, naar dygtige og erfarne Overlæger forlader deres Stilling. Men det havde været rart at vide noget om det egentlige Grundlag for Opsigelserne; Lønforholdet kunde det næppe skyldes, idet Overlægerne

havde en ret stor Indtægt. Man vilde maaske dertil sige, at det meste deraf tjenes ved privat Praksis; men denne Praksis skyldtes netop i høj Grad deres Stilling som Overlæger. Det kunde derfor tyde paa, at de er blevet tvunget af deres Organisation til at opsigte Stillingerne. Det maatte dog kaldes et betænkeligt Skridt for i hvert enkelte af Overlægerne at opsigte deres Stilling; de var ikke længere helt unge, og selv om de var Medlem af en stærk Organisation, var det altid vanskeligt at staa imod en Folkestemning; derfor var det lidt uforstaaeligt, at de har foretaget et saadant Skridt. Taleren kunde slutte sig til Forslaget om at anmode Lønudvalget om at forhandle med dem; forhaabentlig blev det en fredelig Forhandling, der førte til et Resultat, for Lægerne maatte forstaa, at lige saa vel som Byen daarligt kunde undvære dem, lige saa daarligt kunde de selv undvære Aarhus Kommunes Hospitaler.

Borgmesteren erkendte, at det var en vanskelig Stilling at være Medlem af Lønudvalget, idet Udvalget saa vidt muligt skulde efterkomme de Krav, der stilles, og samtidig passe paa, at Kommunens Udgifter ikke blev for store, og særlig vanskeligt blev det, hvis nogle af Byraadets Medlemmer tog Del i Kritikken mod Udvalget.

H. P. Christensen syntes, det saa lidt mærkeligt ud, at det netop var nogle af de bedst lønnede indenfor Kommunen, der pludselig havde faaet et saa stærkt Hastværk. Der var allerede to Gange tidligere forhandlet med Lægerne, efter at Lønnen og Pensionen var ændret paa Forlangende af Ministeriet; en Del Funktionærer og Embedsmænd havde protesteret herimod og ladet det gaa til Sagsanlæg, og det var da rimeligt at vente med yderligere Forhandlinger, indtil denne Sag var afgjort. Det var i hvert Fald vanskeligt at forhandle med Lægerne paa Basis af et Grundlag, som de tidligere havde afvist; men naturligvis kunde man optage en Forhandling, hvis Byraadet ønskede det. Det var vist Lægeforeningens Standpunkt, at Overlægerne ikke maa have nogen privat Praksis; derfor skulde Sagen føres frem, og Forhandlingerne maatte vel saa dreje sig om, at de store Indtægter, som Lægerne nu har af private Patienter paa Enestuer, fremtidig skal tilflyde Hospitalerne. Taleren kunde meddele Leonhard Hansen, at Lønudvalget med Mellemrum forhandler med de forskellige Organisationer; i det sidste halve Aar havde det næsten udelukkende drejet sig om Oprykning til højere Lønklasser, men det havde Udvalget afslaaet med den Motivering, at man først vilde se, hvilket Resultat Statens Lønningskommission kom til, og naar det forelaa, vilde man optage Forhandling for at faa en endelig Ordning af hele Lønforholdet. Men det bidrog selvfølgelig til at gøre det vanskeligere, naar de anlagde Sag mod Kommunen, og som Forholdene laa for Øjeblikket,

tivlede Taleren om, at man fik nogen Overenskomst med Lægerne.

Leonhard Hansen havde vældig Respekt for Lægernes Organisation; det var en af de stærkeste i Landet, og der var Orden og Diciplin indenfor Lægernes Rækker. Men de vilde næppe sende en Opsigelse, hvis der ikke laa noget bagved, og Taleren havde den Anskuelse, at naar de havde gjort det, var Grunden den, at det ikke havde været muligt for dem at opnaa en Forhandling med Aarhus Byraad. Men hvorledes Forholdene end laa, saa skyldte man sin Modpart at forhandle med ham, naar han ønskede det, enten der saa kom noget ud af Forhandlingerne eller ikke. Lægerne havde altsaa ikke villet finde sig i at vente, til der et eller andet Sted forelaa et Resultat, og det kunde man heller ikke forlange for de andre Organisationers Vedkommende. Lønregulativet havde nu været opsagt i 6 Aar, og man burde ikke vedblivende kræve, at de skal vente paa en Ordning; det skabte Mistillid indenfor Organisationerne, og det kunde undgaas ved at tage en Forhandling med dem.

H. P. Christensen hævdede, at Lønudvalget altid havde taget en Forhandling, naar der var et virkelig Grundlag for en saadan; men der var ikke megen Mening i at indkalde til Forhandling for at snakke om et eller andet, naar det paa Forhaand var givet, at der ikke kom noget ud deraf. Lønudvalgets Protokol viste tilstrækkeligt, at der ikke var Grund til at klage over Ud valgets Mangel paa Forhandlingsvillighed, men naar Udvalget skulde angribes ogsaa i Byraadet, blev det lidt vanskeligt at holde Stillingen.

Rasmus Rasmussen fandt, at det vilde blive vanskeligt at sidde i Lønudvalget, hvis man skulde følge Leonhard Hansens Betragtninger, for Udvalget kunde vel ikke være pligtet til at springe til en Forhandling straks, saa snart en eller anden Forlangte det, saa kunde man i hvert Fald ikke bestille ret meget andet. Taleren havde tænkt, at Lægerne vilde have optraadt lidt mere fornuftigt og i hvert Fald have ventet, indtil Statens Lønningsforhold var blevet ordnet, saa Kommunen derigennem havde en Rettessnor.

Fogh Mogensen oplyste, at ved den sidste Forhandling med Lægerne blev det foreslaaet at vente, til der forelaa et Resultat af Retssagen angaaende Pensionsreglementet, og det blev tiltraadt af Lægerne. Alligevel havde deres Forening nu sendt en Opsigelse, og det maatte kaldes en lidt mærkelig Fremgangsmaade, da der endnu ikke var sket nogen Afgørelse i Retssagen. Efter det der var gaaet forud, syntes Taleren ikke, at Tiden var inde til en Forhandling med Lægerne, men hvis Byraadet krævede det, vilde Udvalget selvfølgelig forhandle med dem.

Stecker Christensen anbefalede at optage en Forhandling med Lægerne. Naar en

Organisation eller Enkeltmand ønskede en Forhandling, burde man ikke nægte det, og blev der saa ikke Enighed, kunde man jo skilles igen. Del var glædeligt at høre Hr. Rasmussens Udtalelse om, at Lægerne havde optraadt ufornuftig i denne Sag; Taleren skulde ikke protestere derimod, men blot konstatere, at det blev sagt. Det var ogsaa glædeligt at høre Fabrikant Møller sige, at det ikke drejede sig om noget Lønspørgsmaal, for hvis det var rigtigt, blev det jo en let Forhandling for Lønudvalget.

Leonhard Hansen fastslog, at Lønudvalget mener, at Spørgsmaalet mest passende kan løses, naar der foreligger et Resultat fra Statens Lønningskommission. Men man kunde ikke forlange, at Modparten altid skal have samme Opfattelse som en selv; Lægerne havde altsaa en anden Opfattelse, og de øvrige Organisationer havde det ogsaa. Angaaende Hr. Rasmussens Udtalelser vilde Taleren beklage, hvis Lønudvalgets Medlemmer ikke havde Tid til at gaa til Møde. Det var rigtigt, at det var en vanskelig Post at sidde i Lønudvalget, men Byraadet havde jo intet andet Sted at henvise disse Forhandlinger til, og derfor maatte Udvalget tage en Forhandling, naar Modparten ønsker det. Hr. Rasmussen maatte jo ogsaa vide, at saaledes er Forholdet overalt indenfor den private Virksomhed, hvor Voldgiftsreglerne siger, at ingen kan nægte en Forhandling, naar Modparten kræver en saadan. Hvis Lønudvalget ikke havde Tid, maatte Byraadet oprette et andet Forum til Behandling af saadanne Sager.

Rasmus Rasmussen havde ikke noget imod at faa oprettet en Voldgift der kan træde i Stedet for Lønudvalget, naar man ikke kan komme til Rette; det vilde ofte være til Gavn for Kommunen. Naar man saa paa de Krav, Kommunens Funktionærer stillede, og hele den Maade, som de optraadte paa, saa skulde man lede længe i det private Liv for at finde noget lignende.

Leonhard Hansen havde ikke talt om nogen Voldgift, men om de Regler, der var gældende for en Forhandling i det private Liv; der kunde Arbejdsgiverne ikke nægte en Forhandling, naar Arbejderne krævede det; her var Lønudvalget Repræsentant for Arbejdsgiverne og maatte derfor være rede til Forhandling.

Sagen henvistes til Lønudvalget.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. august 1930 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

Indstilling fra Lønudvalget om Bevilling af Lønstillæg og Lønanciennitet til forskellige kommunale Funktionærer.

Følgende Indstilling forelaa:

"Efter Forhandling med Handels- og Kontormedhjælperforeningen indstiller Udvalget, at mandligt Kontorpersonale - ansat i eller aflønnet efter 9. Lønklasse - som er fyldt 25 Aar, og som endnu ikke har naaet øverste Løntrin, gives 3 Aars Lønanciennitet fra 1. September 1930 at regne.

Endvidere indstilles, at der tilstaaes E. Farum, Revisionskontoret, M. Beyer og D. Lystrup, Kommunehospitalets Kontor, hver et aarligt Lønstillæg af 200 Kr.

Iøvrigt er Byraadets Bestemmelse af 20. Februar 1930 om, at 20 % af den fulde Løn er et glidende Dyrtidstillæg, gældende".

Indstillingen vedtoges.

Indstilling fra Lønudvalget om, at Vedtagelsen af 21. November 1929 vedrørende Funktionærernes Pensionsindtægt efter Overgang til højere Lønklasse ogsaa skal være gældende for visse Over- og Inspektionsbetjente.

Følgende Indstilling forelaa:

"Efter Forhandling med Fællesrepræsentationen for Foreninger af kommunale maanedslønnede Arbejdere og Funktionærer har Lønudvalget givet Løfte om, at Byraadets Vedtagelse af 21. November 1929, der fastsætter, at ved fremtidige Forfremmelser af Kommunens Tjenestemænd eller Overgang til højere Lønklasse gives de paagældende Pensionsindtægt af den fulde Løn (uden 20 % Fradrag) i Tiden indtil 1. Oktober 1928, ogsaa skal være gældende for efternævnte Personale indenfor Politiet:

Overbetjentene M. B. Søndergaard og Carl Thomsen, Inspektionsbetjentene M. N. Jensen, C Rønhild, O. Hougaard, J. Thomsen og A. Sørensen

Sagen fremsendes til det ærede Byraads Approbation".

Indstillingen vedtoges.

(J. Nr. 50-1930)

Skrivelse fra Amdtsraadet om, at det tiltræder den af Byraadet vedtagne Forhøjelse af Lønningerne for Arrestformanden og Arresthusbetjentene.

Toges til Efterretning.

Uddrag fra byrådsmødet den 13. november 1930 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Indstilling fra Lønudvalget om, at Kontorassistent paa Revisionskontoret P. Herskind fra 1. Oktober 1930 lønnes efter 9. Lønklasse.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 23. marts 1931 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 50-1930)

Forslag fra Overretsretssagfører Andr. Christensen til Skrivelse til Indenrigsministeriet om Forlængelse af Ministeriets midlertidige Godkendelse af Kommunens Lønregulativ og Pensionsreglement.

Fra Fællesrepræsentationen for de kommunale Funktionærforeninger forelaa flg. Skrivelse:

"I Anledning af fremkommen Meddelelse i Dagspressen angaaende Byrådsmødet den 23. ds., hvoraf det fremgaar, at der fra Lønudvalget foreligger Indstilling om, at det for kommunale Tjenestemænd gældende Dyrtidstillæg falder med 2/17, samt om et af Overretssagfører Andreas Christensen udarbejdet Forslag til Skrivelse til Indenrigsministeriet om Forlængelse af den den 31. Marts 1931 udløbende midlertidige Godkendelse af Kommunens Lønregulativ og Pensionsreglement, undlader undertegnede Organisationer ikke at henvise til den Byraadet sendte Skrivelse af 22. Oktober 1930, hvori

man i Henhold til Overenskomsten opsiges den gældende Dyrtidsregulering, ligesom der samtidig fremsendes Forslag til ny Overenskomst, gældende fra 1. April 1931.

Endvidere henviser vi til vor Skrivelse af 6. Marts 1931, hvori vi - uden Svar paa vor ovennævnte Skrivelse - præciserede Organisationernes Opfattelse af, hvorledes Lønsituationen derefter maatte foreligge fra 1. April 1931.

Da Overenskomstens Bestemmelser udtrykkelig fastsætter Fremgangsmaaden m. H. til Opsigelse, maa vi herved paa det bestemteste protestere imod, at en Vedtagelse af Byraadet af de foreliggende Indstillinger kan faa nogensomhelst Gyldighed for vore Medlemmer."

H. P. Christensen henviste til den foreliggende Skrivelse fra Overretssagfører Andreas Christensen, der var Kommunens Sagfører i den Sag, som var anlagt af en Del Funktionærer. Det vilde nemlig have nogen Betydning at faa Sagen afgjort ved Højesteret, før man foretog en Ændring af Lønregulativet. Imidlertid var der opstaaet nogen Uro blandt Funktionærerne, idet de havde ment, at Kommunen vilde snigløbe dem og foretage en Ændring af Regulativet. Det var dog ikke Meningen; det var blot en ren formel Foranstaltning. Det samme var Tilfældet med det følgende Punkt paa Dagsordenen, nemlig Dyrtidstillæget til Funktionærerne, som kun drejede sig om den sædvanlige Regulering i Henhold til Pristallet. Taleren vilde imidlertid foreslaa, at de to Sager gaar tilbage til Lønudvalget til nærmere Overvejelse, og da Udbetaling af Dyrtidstillæget foregik maanedsvist bagud, kunde man forhaabentlig faa en ny Overenskomst, inden Udbetalingen skulde finde Sted.

Sagen gik tilbage til Lønudvalget.